

Konuk
yazar

Pierre Loti'de doğan Cemaat IŞIKÇILARIN ARKASINDA HANGİ KOMUTANLAR VARDI

Nazif Ayyazdı

NAZİF AY : IŞıkçılarının arkasında hangi komutanlar vardı ??

Doğan Holding'in hemen her hücreğine yerleşen İhlas Haber Ajansı'nın işleyiş mantığı Demirören Haber Ajansına işlediği gibi, TRT'nin hücrelerine de işlemiş durumdadır.

Türkiye'yi İslamcılık belasına saran virüs Bağdat'tan yayıldı.

Radikal din anlayışının anayurdu Bağdat idi.

Ruhsuz Cerrahiliğin, Cüppeden nemalanan İsmailağacıların, yurtlarındaki çocuk facialarıyla ünlenen Süleymancılarının, Nursuz Nurculuğun, Aydınlıktan uzak IŐıkçılıđın ve daha nice sapkın dinsel oluşumun atası Bağdatlıydı.

Bağdat'ta İslam'ın vücuduna zerk edilen virüs'ün bir adı vardı elbette.

Adı Mevlana Halid-i Bağdadi idi.

Tarikat ve cemaat isimli kanalizasyonlar aracılığıyla manevi mikroplar İslam coğrafyasına Halid-i Bağdadi'nin "Halidiye" koluyla yayılmıştı.

Bağdat'tan yayılan şeytani İslamcılığın zehri Ortadoğu'da kendine üsler kurmuştu.

Ama Halidiyenin dergâh üssü ve bir nevi şeyh mezarlarının kutsal politbüroluğunda son nokta İstanbul Eyüp'teki Pierre Loti tepesi oldu.

Doğu'dan ve Balkanlardan gelen ihtiraslı dincilerin geleceğe uzanacak İslamcılık macerasının keşiştiği merkez Pierre Loti denilen mevkiydi...

Kimlerin mezarı yoktu ki Pierre Loti'de...

Mesela Recep Erdoğan'ın siyaseten müntesip olduğu İskenderpaşa Cemaati şeyhi Mahmud Esad Coşan bunlardan biriydi. Necmettin Erbakan ile Turgut Özal, İskenderpaşa Cemaati şeyhi Mehmet Zahit Kotku'nun müritleriydi. Aynı zamanda Turgut Özal'ın kardeŐi Korkut Özal ile birlikte Özal ailesi de Kotku'nun öğrencisiydi. Erdoğan, İskenderpaşa

Cemaatine dair sadakatte hiçbir zaman kusur işlememişti. Öyle ki, Avustralya'da geçirdiği trafik kazasında ölen İskenderpaşa Cemaatinin şeyhliğine Mehmet Zahid Kotku'dan sonra geçen Mahmud Esad Coşan'ın 2001'deki cenaze törenine Recep Erdoğan da katılarak vefasını göstermişti..

Mahmud Esad Coşan'ın cenaze töreninde Recep Erdoğan ile Korkut Özal

Mahmud Esad Coşan'ın cenaze töreninde Cübbeli dahil cemaat önderleri

Pierre Loti'de sonsuzluk uykusunda olanlardan biri de, Ankara'da doğan ve Arusiye tarikatının şeyhi, Mareşal Fevzi Çakmak'ın hocası, mezarının yanı başında katledilen Üzeyir Garih'in en sevdiği kişi olan Küçük Hüseyin Efendi idi.

Arusiye tarikatı, Nakşilik ile Kadirilik karışımıydı ve ayinlerinde müziği kullanmaları sebebiyle Cerrahilere benziyordu. Küçük Hüseyin Efendi'den sonra Arusiye tarikatını üne kavuşturan kişi Ömer Fevzi Mardin olmuştu. Rauf Orbay'la birlikte Atatürk'ün bile Ömer Fevzi Mardin'i ziyaret ettiğini savunanlar varsa da bu doğrulanmış bir bilgi değildi. Fakat şunu ilave edeyim, Prof. Şerif Mardin, Arif Mardin, Ahmet Erteğün, Türkiye'nin ilk ABD büyükelçisi Münir Erteğün ve Betül Mardin, Ömer Fevzi Mardin'in akrabalarıydı.

Ben, Pierre Loti'deki diğer ünlü isimleri saymayı burada bırakacağım ve doğrudan ana konumuza döneceğim.

Yazımda Halidiye kolunun menhus uğursuz kollarından Işıklıların diğer dinci kuzenleriyle kader birliği yapma biçimlerine ve zaman zaman birbirlerine muhalefet eden psikolojilerine yer vereceğim.

IŞIKÇILARIN KIBLESİ KAŞGÂRİ DERGÂHI

Pierre Loti tepesinin zirvesine en yakın mevkiinde ve Arnavut kaldırımlı iki yol ayrımının olduğu küçük kavşakta hem cami hem dergâh özelliğinde bir ahşap yapı, dergâhın karşısında ve içerisinde sandukalarda gömülü şahıslara barınak olan iki ayrı türbe ile sağ

taraftaki türbenin bitişğinde şimdi pek kimsenin bilmediği ya da fark edemediği bir çillehane bulunuyor.

Pierre Loti öylesine bir tarikatçı yeriye ki Kaşgâri Dergâhı'nın hemen arkasındaki parselli adaya "Nakşi tepesi" deniyordu.

Ama şu sıralar "Nakşi tepesi" diye anılan o alanda tamamen Işıkçı tarikatının üyeleri ve İhlas Holding'e ait şirketlerde görev almış üst düzey yöneticiler için ayrılan mezarlar dikkatinizi çeker. Mezar başındaki taşlarda orada kimin yattığına ilişkin Arap harfleriyle yazılmış isimler vardır. İçinde Enver Ören ve hocası Hüseyin Hilmi Işık'ın, az ilerde ise bugünkü dinciliğin akıl hocası ve Erdoğan'ın seslendirdiği "Kindar dindar" sloganının sahibi Necip Fazıl Kısakürek'in kabrinin bulunduğu alana "Işıkçı tarlası" adının verildiğini sonradan öğrendim. Mezarların adeta iskambil kağıdı dizilişine benzer küme halinde ve cemaat mantığıyla paralel tek tip düzenlenmiş olmaları sizi hayrete düşürebilir. Işıkçıların muhtemelen AKP döneminde torpille edindikleri mezar alanının üstündeki dar yol kenarının iki yanında ise Nurcu Ağabeyleri denilen ayrıcalıklı isimlerin (Tahiri Mutlu, Zübeyir Gündüzalp, Sadullah Nutku, Nurcuların efsane ettiği avukat Bekir Berk ile Said Nursi'nin yeğeni vb) kabirlerine rastlarsınız ki belki buraya da "Nurcu mer'ası" deniliyordur.

Pierre Loti'deki mezarlık alandan daha ziyade, Kaşgâri Dergâhı bizi alakadar ediyor.

Kaşgâri Dergâhından kimler gelip geçmedi ki!

Vanlı Abdülhakim Arvasi geçti.

Bitlisli Said Nursi geçti.

Bulgaristan'dan gelen Hüseyin Hilmi Işık geçti.

Her siyasi ve dinci cenaha menfaati gerektikçe hizmet eden, dolayısıyla hem Abdülhakim'e, hem Hüseyin'e, hem de Said'e intisap eden rengi belirsiz şair Necip Fazıl da geldi geçti.

İŞIKÇILARLA EYÜP İMAM HATİP'TE KARŞILAŞTIM

Yıl 1979 idi.

Ortaokulu bitirmiş Eyüp Eyüp İmam Hatip'in lise kısmına geçmiştim. Zaten yeni kurulan okulun üst sınıfıydık ve 1983'te okulun ilk mezunları da bizim sınıf olacaktı.

O yıl okulumuza bir grup ücretli öğretmen geldi.

Yüzleri marmara mermeri kıvamında bembeyazdı, bıyıkları üstten kesim Fırça bıyık tabir edilen şekildeydi.

Simaları, fazla sosyalleşmemekten dolayı bebeksi ifadeye sahipti.

Bu öğretmen kadrosunun Işıkçı diye bilinen ve Fatih'te çöreklenen bir yapının müntesipleri olduğunu kısa süre sonra öğrendik.

Okula ücretli öğretmen olarak gelmişlerdi ama gayelerinin para olmadığını, çünkü hepsinin maddi açıdan zengin olduğunu bize belli ettiler.

Işıkçı öğretmen kadrosu; Biyoloji, Matematik, Fizik ve Kimya gibi pozitif bilime ait derslere giriyorlardı.

Hatırlayabildiğim isimlerden Mahmut Nedim Köker Matematik dersine, ilerleyen yıllarda İHA'nın (İhlas Haber Ajansı) New York muhabirliğine getirilen Hasan Mesut Hazar ile yine daha sonraları İhlas Holding üst yönetimine getirilen Osman Nuri Osmaağaoğlu adlı hocalarımız da Biyoloji, Kimya ve Fizik gibi derslere giriyorlardı.

Işıkçı öğretmenlerin ilk gözlerine kestirdikleri av ben olmuşum.

Oldukça hareketli ve sosyal tarafım gelişkin bir öğrenciydim.

Üstelik sınıftakiler arasında maddi durumu en zayıf öğrenci de bendim.

Babam birkaç ay önce vefat etmiş, evin bütçesi çalışan kardeşlerimin omuzlarına kalmıştı.

Bana kanca atan Işıkçılardan Osman Nuri Osmaağaoğlu adlı hocayla bir gün onun Fatih'teki diş muayenehanesine gittik. Muayenehanenin altındaki bodrum katta adını o zaman öğrendiğim bir gazete, yani Türkiye Gazetesi depolanıyordu. Gazeteyi dikkatli incelediğimde, mesela arka sayfadaki sporcuların bacalarının ilkel photoshop ile kapatıldığını, bunun da ilmihal kitaplarındaki "Setr-i avret (kapanması gereken bedensel bölümler)" inancından kaynaklandığını öğrendim. Ama görüntü oldukça komikti.

Işıkçıların ana kitabı Hüseyin Hilmi Işık'ın yazdığı ve mizahi yönü oldukça güçlü Seadet-i Ebediyye idi. Bu kitapta ağır ve ağdalı ifadeler kullandığından dolayı sıkıcıydı, üstelik kanıtlamaya çalıştıkları konularda gereksiz agresif çıkışlar vardı ve bıktırıcıydı. Kitapta geçen kimi züppe sözcüklerle dalga geçerdik. örneğin "Fayda" yerine "Faide", "Namaz" yerine "Nemaz" yazılması biz genç kuşak için tam bir Profesör Zihni Sinir malzemesi özelliğindedir. Üstelik Seadet-i Ebediyye'deki sigara içmenin yararlı olduğuna ilişkin "İster zengin ol ister fakara, her yemekten sonra iç bir sigara" manisini de garipserdik. Bir türlü sonuca erdiremedikleri "Diş dolgusu" meselesinden yaka silker, Işıkçıların bizi Şafii mezhebine yönlendirme gayretlerine anlam veremezdik.

Işıkçı'la parasal manada ilişkilerim günden güne geliyordu, zira paraya ihtiyacım vardı. Okuldaki arkadaşlarımdan Cemal ve Hakan ile birlikte, o zamanlar hiç kimsenin tanıyıp bilmediği Türkiye Gazetesi'ni, Hüseyin Hilmi Işık'ın başta Seadeti Ebediyye olmak üzere yazdığı kitapları ve Mevlana Halid-i Bağdadi'nin kitaplarını satıyorduk. Bazen Fatih'te bazen tren garında ve yolcu trenlerinde, bazen şehir hatları vapurlarında, bazen de Harem otogarında işportacılar gibi pazarlama yapıyorduk.

IŞIKÇILARIN ARKASINDA 12 EYLÜL DARBECİLERİ VARDI

Git gide devasa bir yapıya bürünen Işıkçıların şirket portföyü büyüyordu.

Gazetelerinde bacakları sansürlenmiş fotoğraflar yerine, şortlu sporcu profilleri yer alıyordu.

Televizyon seyretmeyen cemaat üyelerinin yeni televizyonları TGRT Seda Sayan'lı günlerle reyting kulvarında hızla ilerliyordu.

Tercüman Gazetesi'nde ünlenen "Bulgaristanlı Aysel" meselesine Türkiye Gazetesi sahip çıkıyordu, magazinsel ve duygusal alanda güçleniyordu.

Ortaasya ülkelerine çocukluk arkadaşım ve Nurculuktan gelen Seyfullah Türksoy atanıyor ve oradaki yönetimlerle yakın ilişkiler kuruluyor, böylece Fetö'nün Ortaasya'da okullar kurmasının temelini Işıkçılar atıyordu.

Özetle İhlas Holding büyük atılımlarla Jet Fadıl'ın holding ismine dönüşmüş vasfına ve çok kişiyi mağdur etme pozisyonuna kararlılıkla yol alıyordu.

Ve ben bu süreci, Işıkçıların içindeki bir fert olarak ibretle izliyordum.

İŞIKÇILARIN BELİRGİN ÖZELLİKLERİ

Araştırdığımda, belki karışık mantıkla da gitsem Işıkçılar hakkında birtakım özetler çıkartmaya başlamıştım.

Işıkçılarla Nurcuların arası ilk zamanlar kötüydü, ama zamanımızda Işıkçılar Fetö'den boşalan yerlere adaylıkta çok heyecanlılardı. Önceleri Kürt kökenli iki liderin, yani Said Nursi ile Abdülhakim Arvasi'nin arasında büyük nefret ve düşmanlık vardı. Said Nursi kitaplarından bir kısmını Abdülhakim'e yollamış, Abdülhakim ise onları yırtıp atmıştı. Bu duruma hiddetlenen Said Nursi onu "Seni, yırttığın kağıtlar gibi yırtarım" sözleriyle tehdit etmişti.

Işıkçılık Nakşibendilik tarikatının Kaşgâri tekkesi koluna mensup olup, şeyh Abdülhakim Arvasi tarafından temelleri atılmıştı ama onu gün yüzüne çıkaran Hüseyin Hilmi Işık'tı.

Işıkçılar Sünnilik iddiasındaydı.

Bu cemaat, Türk ulusuna sahte iltifatlar gönderip övse de, Ehli Sünnet inancı diye formülize ettikleri Arap milliyetçiliğine dayalı dinî itikatları sebebiyle aslında gayrı milli hüviyete sahiptiler.

Işıkçılarının, Suudi Arabistan'daki Vehhabi mezhebine karşı muhalif söylemleri sertti ve bu mezhep bağlılarına "Rafizi (Din yıkıcısı)" şeklinde sert yorumlarla yaklaşmaktaydılar. Işıkçılarının diğer mezheplere tahammülsüzlük tavırları bazen onların başına bela olarak dönmüştü. Örneğin, Türkiye Gazetesi'nde yazan AKP kurucularından Nevzat Yalçıntaş'ın Turgut Özal iktidarı zamanında Suudi Arabistan'da idama mahkum edilen bir Türk'ün kurtarılması için arabulucu yapıma düşüncesi yukarıda verdiğim Vehhabi düşmanlığından

dolayı sonuçsuz kalmıştı. Bu arada söyleyeyim, Recep Erdoğan'ın gelini Reyhan Uzuner, yani Berat Erdoğan'ın eşi Nevzat Yalçıntaş'ın eşi tarafından kurulan Şefkat Koleji'nin mezunlarındandı.

Işıkçılar Nurculuğun en önemli vurgusu olan "İhlas" düsturunu ve bir nevi alamet-i farikalarını ithal ürün gibi holdinglerine alem (özel işaret) olarak kullanmıştı. İhlas ile halisane(!) dindar sermayesini kendilerine yöneltmişlerdi.

Atatürk konusunda tüm cemaat ve tarikatlarda görüşbirliği vardır. Işıkçılarda aşırı ölçüde Atatürk aleyhtarlığı söylemi görülme ve ihtiyaten seslendirilmese de onu sevmedikleri noktası gerçektir.

Işıkçılar Necip Fazıl'ı, efsanevi şeyhleri Abdülhakim'in müridi olduğundan dolayı ve şeyhlerine ait iki kitabı sadeleştirerek yayınladığı için Mehmet Akif Ersoy'dan daha önemli görürler, hatta Akif'in şiirlerindeki bazı ifadelerden dolayı dalalet içinde olduğuna inanırlardı. Mesela, Mehmet Akif'in Çanakkale Şiriindeki "Bedr'in aslanları ancak bu kadar şanlı idi" sözüyle, peygamberin arkadaşlarının üstünlüğünü tenzil ettiğini ve ehli sünnet görüşünden çıktığını iddia ediyorlardı. Ayrıca onun Muhammed Abduh ve Cemaleddin Efgâni gibi marjinal düşünceli İslamcılarla aynı görüşte olduğunu ve bu yüzden Mısır'a gittiğini ileri sürüyorlardı.

Işıkçılar Necip Fazıl'ı öne çıkarıyorlardı ama onu lüks ve züppe yaşantısından ötürü pek fazla sevmiyorlardı. Işıkçılar arasında anlatılan bir olay vardı; bir gün Abdülhakim Arvasi'ye Necip Fazıl'ın serkeşliğinden şikayet etmişler. Şeyh de onlara "Biz ilim gemisiyiz, Necip de o geminin helasıdır" demiş. Bu söz Necip Fazıl'a iletildiğinde, o da ellerini açıp "Şükürler olsun, demek ki beni tuvalet olarak bile olsa ilim gemisine almış" diye karşılık vermiş.

Işıkçılarda, "Peygamber soyundan gelenlere" özel statü verilmesi genel kuraldı. Işıkçıların şimdiki Türkçü ve İslamcı etiketli siyasilerin teorisyeni Ahmet Arvasi'yi Türkiye Gazetesi'nde bayraklaştırmalarının sırrı işte bu "Peygamber soyuna ait kılma" projeydi. Ahmet Arvasi BBP'nin Türk-İslam sentezinin fikir babasıydı ama Muhsin Yazıcıoğlu ile yakınlarının tarikatı ise Menzil idi.

Işıkçılar Nurculardaki gibi, "Teberrük" adı altında nesnelere kutsallık veren fetişçi anlayışı temsil ediyorlardı. Hocalarının giydiği giysi, su içtiği kap veya ne bileyim, burnunu sümkürdüğü mendil onlar için mübareklik arz ediyordu.

Işıkçılar kolay kolay başka bir Müslümanın arkasında namaz kılmazlar, kılsalar bile o namazı –etrafa hissettirmeksizin- tekrar kırlarlar. Işıkçıların gizli mabetlerinde Cuma namazı kıldığımda gördüğüm manzara şuydu, namazı kıldıran kişi basit bir merdivene çıkıp hutbeyi Türkçe değil, güya peygamber sünneti diye Arapça okurdu.

Işıkçıların mizah ve espri anlayışı gerçekten oldukça kalitesizdir. Özlü söz kullanarak ve basit deyimleri güya şakalaşma kalıbına sokarak mizah üretirler. Işıkçıların mizah anlayışında üst yönetici konumundakilerin aşağısındaki garibanlara el kol hareketiyle ve

hakir görerek vurmaları, şamar atmaları yaygındı. Bu ifadelerimin abartı olmadığını bilhassa vurgulamak isterim.

Işıkçılar Müslüman olarak ölenlerin cenazelerinin çürümeyeceğine inanıyorlardı. Büyük üstatları Abdülhakim'in ilk gömüldüğü mezardan nakledilirken naaşının çürümemiş olduğunu iddia ediyorlardı. Geçenlerde mezarı açılan İskilipli Atıf'ın bedeninin çürümüş olduğunu Işıkçılar da gördüyse herhalde onun din dışı olarak diğer aleme göçtüğünü düşünürlerdi.

Işıkçılar tıpkı Nurcular gibi Amerika'ya sıkı sıkıya bağlıydılar.

Enver Ören zamanındaki açılımlar ile tamamen Batı kültürüne has aktiviteleri gazetelerine ve televizyonlarına taşımışlar, ayrıca kurdukları TGRT'yi Ören'in veliahtı Mücahit Ören vasıtasıyla Amerikalı medya devi Murdoch'a devretmişlerdi. Esasında diğer cemaatlerin de ABD ile göbek bağı yok değildi. Işıkçıların TGRT'yi Amerikalı medya patronu Murdoch'a satması, Cerrahi tarikatının ve Süleymancılarının Amerika'da örgütlenmeleri hiç de tesadüfi değildir.

Evet, İslamcılar Amerika'da örgütlenme ve sermayelerini cömertçe sergileme noktasında birbirlerine nasıl oluyor da bu kadar benziyorlar ve ısrarla niçin bu ülkeyi seçiyorlar, diye soruyordum. Bu soruların cevapları aslında oldukça basitti, sonradan fark ettim. Gerçekte onlar Amerika'yı değil, Amerika onları seçiyordu, kesin olan gerçek buydu. Türkiye'nin yurtsever aydınları, emekçi devrimcileri ve yüksek ahlaklıların emperyalizmle cansiperane mücadeleleri ve meşhur 6. filonun zamane lejyonerlerini denize dökerken gösterdikleri civanmertlikler dillere destan olurken, "Go home Yankee" itirazlarına İslamcılarının adeta "I love Sam Uncle" şeklinde karşılık vermesine önceleri anlam veremezdim ama sonraları anlam da verdim, notlar da tuttum.

Tüm cemaatlerde Mehdi olma tutkusu ön plandadır ama Işıkçılarda hayali liderlikle meşgul olmaktansa her dönemde iktidarların yanaşmalığına oynamak ve maddiyata yönelmek daha değerlidir. Bu tespitimden, "Diğer cemaatler kapitalist düşüncede mütavazıdır" anlamı çıkartılmasın, çünkü cemaat yapılanmalarının esas gayesi dünyevi avantajları yakalamak, parasal muktedirlikte zirvelere çıkmaktır. "Bir hırka bir lokma" felsefesi, cemaatlerin mürit avında güzel bir sahte slogan ve romantik bir dinci söylemdir sadece.

İŞIKÇI ZİHNİYETİNDE DARBE İMASI

Size önemli bir sır daha vereyim isterseniz.

Doğan Holding'in hemen her hücrelerine yerleşen İhlas Haber Ajansı'nın işleyiş mantığı Demirören Haber Ajansına işlediği gibi, TRT'nin hücrelerine de işlemiş durumdadır.

Daha öncesinde de, "Evliya yaşamlarını" konu alan absürt anlatımlı projelerde Samanyolu tv'ye örnek olmuşlar ve onların "Sırlar Kapısı" adlı mistik özellikli yapımlar üretmelerine sebep olmuşlardı.

Bu noktada dikkat ettiğimde TRT'deki Vuslat dizisinde bir kısa kare ilgimi çekti.

Vuslat dizisinde geçen "101. basamak", yani "Visal-i Hak (Hakk'a kavuşmak)" ifadesi geçiyor ki, burada kastedilen 2019 yılının 101. günü ise o tarih 11 Nisan Perşembe'ye, yani "Kutsal Cuma Gecesine" denk geliyor.

Sorum şu: "Vuslat dizinin 7 Ocak tarihli bölümünde vurgulanan "Beklenen" ve "Kavuşma" sözü ile ne amaçlanmaktadır?

Yoksa önemle ihbar ettiğim "Nisan'a işaret eden dinci darbe girişimi" için bir gönderme/ ima mı var, demekten kendimi alamıyorum. Bilhassa "11 Nisan" ama en geç 13 Nisan tarihlerine dair şüphelerim artıyor.

Nazif Ay

Odatv.com

[status draft]

[nogallery]

[geotag on]

[publicize off|twitter|facebook]

[category güvenlik]

[tags TARİKATLER & CEMAATLER DOSYASI, NAZİF AY, : Işıkçılarının arkasında hangi komutanlar vardı ??]